

Częstochowa, dnia 17 maja 2023 r.

SKO.4102.16.2023

P O S T A N O W I E N I E

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie w składzie:
Przewodniczący - Gabriela Zajder (sprawozdawca)
Członkowie - Jacek Puszek
Karolina Stolarska-Wojdała

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 maja 2023 r. zażaleń **Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Gminy Olsztyn „ORLE GNIAZDO” z siedzibą w Olsztynie, A. T, A. K., B. Z.** na postanowienie Burmistrza Miasta i Gminy Olsztyn z dnia 14 lutego 2023 r. nr ROS.6220.4.2022/2023 stwierdzające obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na przebudowie i rozbudowie oczyszczalni ścieków, zlokalizowanej w Olsztynie k/Częstochowy przy ul. Storczykowej, w obrębie geodezyjnym 0005 Olsztyn, gmina Olsztyn oraz określające zakres raportu o oddziaływaniu tego przedsięwzięcia na środowisko,

działając na podstawie **art. 138 § 1 pkt 1** w związku z **art. 144 Kodeksu postępowania administracyjnego** oraz **art. 63 ust. 1 i ust. 4, art. 64 ust. 1 i ust. 1d, art. 65 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko** (Dz.U. z 2022 r., poz. 1029, z późn.zm.) w związku z **§ 3 ust. 1 pkt 79 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko** (Dz.U. z 2019 r. poz. 1839)

- o r z e k a -

u t r z y m a ć w mocy zaskarżone postanowienie.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 16 maja 2022 r. do Urzędu Miasta i Gminy Olsztyn wpłynął wniosek z dnia 12 maja 2022 r. pełnomocnika gminy Olsztyn o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na przebudowie i rozbudowie oczyszczalni ścieków zlokalizowanej w Olsztynie k/Częstochowy przy ul. Storczykowej. Do wniosku została dołączona Karta informacyjna przedsięwzięcia z kwietnia 2022 r. (dalej zwana KIP), kopia mapy ewidencyjnej w skali 1:2000 obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie (tj. obszar w odległości 100 m od granic terenu planowanej inwestycji). We wniosku odnośnie lokalizacji przedsięwzięcia wskazano, że istniejące i projektowane obiekty oczyszczalni ścieków zlokalizowane są na działkach o nr ewid. 7/6 i 7/7, obręb 0005 Olsztyn oraz że nowe przyłącze energetyczne zlokalizowane będzie na działce o nr ewid. 8, obręb 0005 Olsztyn, stanowiącej drogę gminną.

Burmistrz Miasta i Gminy Olsztyn zawiadomieniem z dnia 14 czerwca 2022 r. zawiadomił inwestora oraz pozostałe strony postępowania (poprzez obwieszczenie zgodnie z treścią art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, dalej zwanego Kpa) o wszczętym na

wniosek gminy Olsztyn postępowaniu w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia oraz o możliwości zapoznania się z dokumentacją dotyczącą tej sprawy i prawie stron do czynnego w nim udziału oraz możliwości składania uwag i wniosków. Obwieszczenie zostało zamieszczone na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miasta i Gminy Olsztyn w dniu 14 czerwca 2022 r. z informacją, że zawiadomienie stron uznaje się za doręczone po upływie 14 dni od dnia, w którym nastąpiło udostępnienie pisma w BIP-ie.

Pismami z tego samego dnia Burmistrz Miasta i Gminy Olsztyn działając na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2022 r. poz. 1029, z późn.zm.) – zwanej dalej u.i.o.ś., wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Dyrektora Zarządu Zlewni w Sieradzu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Częstochowie o wyrażenie opinii dotyczącej obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia oraz zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko wskazanego przedsięwzięcia.

W dniu 22 czerwca 2022 r. do organu pierwszej instancji wpłynął wniosek z dnia 22 czerwca 2022 r. Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Gminy Olsztyn „ORLE GNIAZDO” z siedzibą w Olsztynie o dopuszczenie organizacji społecznej do udziału w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony.

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2022 r. nr ROS.6220.4.2022 Burmistrz Miasta i Gminy Olsztyn dopuścił Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju Gminy Olsztyn „ORLE GNIAZDO” z siedzibą w Olsztynie do udziału na prawach strony w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na przebudowie i rozbudowie oczyszczalni ścieków zlokalizowanej w Olsztynie k/Częstochowy przy ul. Storczykowej.

Z akt sprawy wynika, że Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju Gminy Olsztyn „ORLE GNIAZDO” z siedzibą w Olsztynie czynnie uczestniczyło w postępowaniu, składając zarówno do organu pierwszej instancji jak i do w/wym. organów opiniujących, wnioski, zastrzeżenia i uwagi.

W postępowaniu czynnie uczestniczyły też inne strony postępowania – osoby fizyczne – właściciele działek zlokalizowanych w obszarze wyznaczonym w odległości 100 m od granic terenu planowanej inwestycji.

Z akt wynika też, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, Dyrektor Zarządu Zlewni w Sieradzu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie i Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Częstochowie wzywali organ pierwszej instancji do uzupełnienia KIP oraz do złożenia wyjaśnień co do informacji zawartych w KIP.

Ostatecznie Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Częstochowie w opinii z dnia 12 sierpnia 2022 r. nr NS-NZ.9022.167.2022 wyraził opinię o potrzebie przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia oraz konieczności sporządzenia raportu w pełnym zakresie zgodnym z art. 66 u.i.o.ś. W uzasadnieniu swojego stanowiska wymieniony organ wyjaśnił, że w KIP dokonano wstępnej analizy oddziaływania zamierzenia na poszczególne komponenty środowiska. Według organu w KIP oraz dodatkowych wyjaśnieniach nie dowiedziono w przekonujący i poparty stosownymi obliczeniami sposób braku ponadnormatywnego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko i zdrowie ludzi, co między innymi potwierdzają kolejne zastrzeżenia formułowane przez protestujących oraz Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju Gminy Olsztyn „ORLE GNIAZDO”.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach w postanowieniu z dnia 29 września 2022 r. nr WOOS.4220.363.2022.JŻ.5 uzgodnił konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia oraz określił zakres raportu o oddziaływaniu na środowisko, tj. zgodny z wymaganiami art. 66 u.i.o.ś. ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień określonych w pkt. II postanowienia. Wyrażając taką opinię wymieniony organ ochrony środowiska wyjaśnił, że w przedmiotowym przypadku zachodzą uwarunkowania określone w art. 63 ust. 1 u.i.o.ś., w szczególności:

- odnośnie rodzaju i charakterystyki planowanego przedsięwzięcia z uwzględnieniem emisji i występowania innych uciążliwości – istnieje prawdopodobieństwo oddziaływania w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza, w tym związków złośliwych oraz hałasu,

- odnośnie usytuowania przedsięwzięcia na obszarze objętym formą ochrony przyrody,
- odnośnie długotrwałego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia związanego z emisją hałasu oraz zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego.

W związku z tym i mając na uwadze bliską lokalizację terenów zabudowy mieszkaniowej od terenu oczyszczalni, organ ochrony środowiska wskazał na możliwość wystąpienia konfliktów społecznych związanych głównie z uciążliwościami odorowymi i dlatego wskazał na zasadność szczegółowego przeanalizowania wpływu na najbliższą zabudowę mieszkaniową wraz z przedstawieniem zagadnień w odpowiedniej formie (graficznej oraz kartograficznej). Nadto organ ten wskazał, że pomimo braku kompleksowych regulacji prawnych dotyczących odorów należy podjąć działania minimalizujące takie uciążliwości i jako materiał pomocniczy wykorzystać podczas sporządzania raportu „Kodeks przeciwdziałania uciążliwości zapachowej”, opublikowany przez Ministerstwo Środowiska w 2016 r.

Z kolei Dyrektor Zarządu Zlewni w Sieradzu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w opinii z dnia 18 stycznia 2023 r. nr PO.ZZŚ.5.435.311.2022.BM (data wpływu do UMiG Olsztyn - 19.01.2023) nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wskazał jednocześnie na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określonych w pkt. 1 do 7 warunków i wymagań. W uzasadnieniu swojego stanowiska wymieniony organ podniósł m.in., że mając na względzie charakter i skalę oddziaływania, zastosowane rozwiązania i technologie oraz przy założeniu realizacji określonych w sentencji opinii warunków, stwierdzono brak możliwości znaczącego oddziaływania na pozostające w zasięgu oddziaływania jednolite części wód i nie stwierdzono negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na realizację celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, a określonych dla tych części wód w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r.

Z akt sprawy wynika, że Burmistrz Miasta i Gminy Olsztyn zawiadamiał strony przedmiotowego postępowania o powodach niezakończenia sprawy w terminie i wyznaczeniu nowego terminu jej załatwienia oraz przysługującym stronom prawie wniesienia ponaglenia. Ostatnie zawiadomienie z dnia 14 grudnia 2022 r., w którym wyznaczono termin podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie do dnia 14 lutego 2023 r.

Następnie postanowieniem z dnia 14 lutego 2023 r. nr ROS.6220.4.2022/2023 Burmistrz Miasta i Gminy Olsztyn nałożył na inwestora obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia oraz w pkt. II tego postanowienia określił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w zakresie określonym w art. 66 u.i.o.ś., ze szczególnym uwzględnieniem elementów wymienionych w postanowieniu z dnia 29 września 2022 r. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, które wskazał w pkt. II ppkt 1 – 6.

Wymienione postanowienie zostało doręczone pełnomocnikowi inwestora oraz Zarządowi Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Gminy Olsztyn „ORLE GNIAZDO” z siedzibą w Olsztynie.

Natomiast obwieszczeniem z dnia 14 lutego 2023 r. nr ROS.6220.4.2022/2023 Burmistrz Miasta i Gminy Olsztyn zawiadomił pozostałe strony postępowania o wydanym w dniu 14 lutego 2023 r. w/wym. postanowieniu nr ROS.6220.4.2022/2023 i przysługującym im prawie wniesienia zażalenia.

W dniu 21 lutego 2023 r. zarówno do organu pierwszej instancji jak i do organu drugiej instancji wpłynęło zażalenie Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Gminy Olsztyn „ORLE GNIAZDO” z siedzibą w Olsztynie na w/wym. postanowienie Burmistrza Miasta i Gminy Olsztyn z dnia 14 lutego 2023 r. nr ROS.6220.4.2022/2023. Wymienione Stowarzyszenie zaskarżyło pkt. II ppkt. 1 postanowienia z dnia 14 lutego 2023 r. nr ROS.6220.4.2022/2023 i wniosło o zmianę tego punktu poprzez wskazanie, iż oceny zaproponowanych rozwiązań technicznych i organizacyjnych, w celu ograniczenia emisji związanych z funkcjonowaniem przedmiotowej instalacji, w tym emisji złowonnych, należy dokonać w oparciu o sporządzoną w 2020 r. na zamówienie Ministra Klimatu i Środowiska publikację: „Bezpieczne odległości od zabudowań dla przedsięwzięć, których funkcjonowanie wiąże się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej”, bowiem przyjęty w postanowieniu „Kodeks przeciwdziałania uciążliwości zapachowej” jest w przedmiotowej sprawie niewłaściwy. Nadto w uzasadnieniu zażalenia Stowarzyszenie podniosło, iż biorąc pod uwagę zakres prac wskazanych

w uzasadnieniu postanowienia (zmierzających do likwidacji większości infrastruktury starej oczyszczalni ścieków i wybudowanie nowej, w większej skali) oraz uwzględniając definicje pojęć „budowa” i „rozbudowa”, zawartych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane i używanych zamiennie (art. 3 pkt 6) – uzasadnionym jest wniosek, iż projekt, o którym mowa w postanowieniu organu pierwszej instancji, stanowi de facto projekt budowy znacznie większej oczyszczalni ścieków, która zastąpi obecnie funkcjonującą i dlatego projekt ten powinien być poddany ocenie jego potencjalnego oddziaływania na środowisko, tak, jak gdyby dotyczył budowy nowej oczyszczalni ścieków.

W tożsamyach zażaleniach z dnia 3 marca 2023 r. na wskazane postanowienie z dnia 14 lutego 2023 r. A. K. i B. Z. zarzuciły zaskarżonemu postanowieniu naruszenie:

1) art. 63 ust. 1 u.i.o.ś. w zw. z art. 65 ust. 3 u.i.o.ś. bowiem rozstrzygnięcie:

a) nie zawiera należytego uzasadnienia w kontekście wskazanego przepisu, podczas gdy rozstrzygnięcie stwierdzające obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko powinno zawierać informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w powołanym przepisie,

b) wydane zostało w przedmiocie przebudowy i rozbudowy istniejącej oczyszczalni, podczas gdy planowana jest likwidacja dotychczasowej infrastruktury i posadowienie w jej miejsce nowego obiektu, stąd rodzaj i charakterystyka przedsięwzięcia powinna uwzględniać tak jakby inwestycja dotyczyła budowy nowej oczyszczalni ścieków;

2) art. 65 ust. 1 pkt 1 u.i.o.ś. w zw. z art. 68 ust. 1 i ust. 2 u.i.o.ś. poprzez posłużenie się „Kodeksem przeciwdziałania uciążliwości zapachowej”, podczas gdy organ, określając zakres raportu, uwzględnia stan współczesnej wiedzy i metod badań oraz istniejące możliwości techniczne i dostępność danych, stąd oceny przedmiotowego przedsięwzięcia należy dokonać na podstawie wytycznych Ministra Klimatu i Środowiska ujętych w publikacji pn. „Bezpieczne odległości od zabudowań dla przedsięwzięć, których funkcjonowanie wiąże się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej”;

3) art. 65 ust. 1 u.i.o.ś. poprzez wydanie zaskarżonego postanowienia z przekroczeniem 30-dniowego terminu, oraz w sytuacji gdy opinii i uzgodnienia Państwowej Inspekcji Sanitarnej w Częstochowie oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach wydano 6 miesięcy wcześniej niż zaskarżone postanowienie, a tak długi okres wymaga ich aktualizacji;

4) art. 74 ust. 3a u.i.o.ś. poprzez brak dopełnienia przy wszczęciu przedmiotowego postępowania obowiązku ustalenia wyczerpującego, a zarazem prawidłowego kręgu stron postępowania i zapewnienia tym uprawnionym podmiotom czynnego udziału w postępowaniu na każdym jego etapie, podczas gdy obowiązkiem organu winno być zapewnienie stronom czynnego udziału w całym toku postępowania, czyli poczynając od ustalenia, komu status taki przysługuje.

W związku z powyższymi zarzutami żalące wniosły o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, albowiem decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Natomiast A. T. (właścicielka działki nr ... bezpośrednio graniczącej z terenem planowanej inwestycji) w zażaleniu z dnia 27 lutego 2023 r. wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia z dnia 14 lutego 2023 r. jako przedwczesnego i naruszającego zasady legalizmu, prawdy obiektywnej, wyważenia interesu społecznego i słusznego interesu obywateli (skodyfikowane w art. 7 i 77 § 1 oraz 80 Kpa) z poleceniem uwzględnienia uwag zawartych w uzasadnieniu zażalenia. Żaląca wniosła również o wyznaczenie w tej sprawie rozprawy. W uzasadnieniu podniosła m.in., że:

- powiększenie powierzchni oczyszczalni do ok. 0,64 ha i przybliżenie do zabudowań, może powodować wzmożenie uciążliwości odorowych, pomimo zastosowania nowych rozwiązań technologicznych przewidzianych w projekcie,

- zaproponowany pas zieleni izolacyjnej z uwagi na jego szerokość, wysokość, nie zapewni pełnej ochrony przed potencjalnymi zanieczyszczeniami mikrobiologicznymi unoszącymi się z oczyszczalni ścieków i przesuwanymi wraz z ruchem mas powietrza,

- najbliższa zabudowa o charakterze mieszkaniowym zlokalizowana jest w odległości 65 m od terenu projektowanej oczyszczalni, stąd zasadne jest szczegółowe przeanalizowanie wpływu emisji zanieczyszczeń na najbliższą zabudowę mieszkaniową,

- w KIP organ pominął strefę ochronną i wpisał, że „od strony wschodniej są tereny rolnicze pokryte roślinnością...”. W rzeczywistości jest tam usytuowana bezpośrednio, stanowiąca jej

własność działka z obecnym przeznaczeniem MN i 1R i planowanym w Studium przeznaczeniem MNU na całości działki,

- na str. 4 KIP wpisano, że „dla przedmiotowej inwestycji nie ma konieczności wyznaczania obszaru oddziaływania przedsięwzięcia, ponieważ nie przewiduje się działek dla których przekroczone będą standardy jakości środowiska...”. Jest to niezgodne z prawdą. Skoro zgodnie ze sporządzoną w 2020 roku na zamówienie Ministra Klimatu i Środowiska ekspertyzą, odległość oczyszczalni ścieków powinna wynosić 1500 m od zabudowań mieszkalnych, to jak można przyjmować, że na obszarze do 100 m od granic oczyszczalni brak jest obecnie i nie będzie w przyszłości oddziaływania na środowisko,
- ocena oddziaływania na środowisko winna być dokonana w oparciu o rzetelne dane i po rozważeniu innych możliwości realizacji procesu inwestycyjnego, w szczególności możliwości odsunięcia oczyszczalni w inne miejsce, oddalone od zabudowań lub przejęcia ścieków przez Oczyszczalnię Ścieków Warta S.A.,
- organ powinien kontynuować negocjacje z Oczyszczalnią Ścieków Warta S.A. w Częstochowie w celu uzyskania consensusu w kwestii możliwości przyłączenia kanalizacji sanitarnej gminy Olsztyn do Częstochowy,
- organ powinien równolegle prowadzić działania w zakresie pozyskania terenu dla potencjalnej budowy oczyszczalni ścieków w Olsztynie – przy zachowaniu bezpiecznej odległości lokalizacji od zabudowań mieszkalnych (1500 m),
- organ powinien traktować inwestycję nie jako przebudowę i modernizację, ale jako budowę nowej oczyszczalni (zgodnie z treścią art. 3 pkt 6 Prawa budowlanego),
- organ powinien przygotować oszacowanie kosztów dotyczących projektowanej oczyszczalni i porównania ich z kosztami innej w bezpiecznej lokalizacji,
- organ powinien spowodować ograniczenia uciążliwości zapachowej poprzez zastosowanie odpowiednich rozwiązań technicznych, jak technologii wytwórczych bezemisyjnych, stosowanie odpowiednich materiałów o zmniejszonej uciążliwości zapachowej oraz stosowanie różnych technik wychwytywania i neutralizacji odorów.

Reasumując, żaląca stwierdziła, że nie kwestionuje co do zasady konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia, ale taka ocena winna być dokonana w oparciu o rzetelne dane i po rozważeniu innych możliwości realizacji procesu inwestycyjnego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie po rozpatrzeniu przedmiotowej sprawy, postanowiło utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie. Podejmując niniejsze rozstrzygnięcie zważono, co następuje.

Zgodnie z art. 71 ust. 2 u.i.o.ś. uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W myśl art. 59 ust. 1 u.i.o.ś., dla przedsięwzięć określonych w pkt. 1 art. 71 ust. 2 ocenę oddziaływania na środowisko przeprowadza się w każdym przypadku, natomiast dla przedsięwzięć wskazanych w pkt. 2 wspomniana ocena dokonywana jest tylko wtedy, gdy obowiązek jej przeprowadzenia został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 w związku z art. 64 ust. 1 u.i.o.ś. przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, po uprzednim zasięgnięciu opinii uprawnionych organów.

Decydujące znaczenie dla zakwalifikowania planowanego przedsięwzięcia do jednej z w/wym. grup ma treść rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r. poz. 1839) – zwane dalej r.p.o.ś. Zgodnie z nim do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się m.in. instalacje do oczyszczania ścieków inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 40, przewidziane do obsługi liczby mieszkańców nie mniejszej niż 400 równoważnej liczby mieszkańców w rozumieniu art. 86 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (§ 3 ust. 1 pkt 79 r.p.o.ś.).

Zgodnie z wnioskiem złożonym w dniu 16 maja 2022 r. zakres planowanego przedsięwzięcia to przebudowa i rozbudowa oczyszczalni ścieków zlokalizowanej w Olsztynie przy ul. Storczykowej. Zakładana przepustowość docelowa oczyszczalni po przebudowie i rozbudowie wyniesie:

- $Q_{dśr} = 1850 \text{ m}^3/\text{d}$ – średniodobowa ilość ścieków,
- $Q_{dmax} = 2960 \text{ m}^3/\text{d}$ – maksymalna dobowa ilość ścieków,

- Q_{hmax1} 320 m³/h – maksymalna godzinowa ilość ścieków.

Oczyszczalnia znajduje się w miejscowości Olsztyn o wielkości poniżej 10000 RLM (równoważnej liczby mieszkańców), zakładana docelowa przepustowość oczyszczalni po przebudowie i rozbudowie wyniesie 13567 RLM.

A zatem organ pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował wymienione przedsięwzięcie do przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 79 r.p.o.ś.

W niniejszym przypadku organ pierwszej instancji także prawidłowo zasięgnął opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Częstochowie (dalej PPIS) oraz Dyrektora Zarządu Zlewni w Sieradzu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Wyjaśnić trzeba, że zgodnie z przepisem art. 64 ust. 1d u.i.o.ś., w przypadku gdy wnioskodawcą dla planowanych przedsięwzięć, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 4, jest jednostka samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym jest organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub podmiot od niej zależny w rozumieniu art. 24m ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, regionalny dyrektor ochrony środowiska, stwierdzając konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zamiast opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje uzgodnienia w drodze postanowienia. Postanowienie to można zaskarżyć w zażaleniu, o którym mowa w art. 65 ust. 2. Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, bowiem wnioskodawcą planowanego przedsięwzięcia jest gmina Olsztyn, dla której organem wykonawczym jest Burmistrz Miasta i Gminy Olsztyn, który jednocześnie jest organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Dodać trzeba, że w art. 65 u.i.o.ś. postanowiono:

- ust. 1 - postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kpa stosuje się odpowiednio,
- ust. 2 - na postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, przysługuje zażalenie,
- ust. 3 - uzasadnienie postanowienia, o którym mowa w art. 63 ust. 1, niezależnie od wymagań wynikających z Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy wydaniu postanowienia.

Zauważyć w związku z tym trzeba, że chociaż załace się strony postępowania nie wskazały tego jednoznacznie, to faktycznie zaskarżyły w zażaleniach w/wym. postanowienie uzgadniające Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach (dalej RDOŚ) z dnia 29 września 2022 r. w zakresie pkt. II. ppkt 1 dotyczącego uwzględnienia w raporcie opisu planowanych urządzeń technologicznych wraz ze wskazaniem zaproponowanych rozwiązań technicznych i organizacyjnych, wpływających na ograniczenie emisji związanych z funkcjonowaniem planowanej instalacji, w tym emisji substancji złośliwych, w oparciu o „Kodeks przeciwdziałania uciążliwości zapachowej” opublikowany przez Ministerstwo Środowiska w 2016 r., który to zakres do uwzględnienia w raporcie został wskazany w zaskarżonym postanowieniu Burmistrza Miasta i Gminy Olsztyn z dnia 14 lutego 2023 r.

W związku z tym Kolegium podnosi, że postanowienie uzgadniające z dnia 29 września 2022 r., tak jak zaskarżone postanowienie z dnia 14 lutego 2023 r., oparte zostało również na przepisach art. 64 ust. 1 pkt 1, ust. 3 i 4, art. 66 i art. 68 u.i.o.ś. W powyższym postanowieniu uzgadniającym wyspecjalizowany organ ochrony środowiska wyraził stanowisko o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania w/wym. przedsięwzięcia na środowisko a w konsekwencji sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 66 u.i.o.ś., ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień wskazanych w pkt. II ppkt 1-6 zaskarżonego postanowienia z dnia 14 lutego 2023 r. RDOŚ w postanowieniu uzgadniającym wskazał na str. 5, że pomimo braku kompleksowych regulacji prawnych dotyczących odorów, należy podjąć działania minimalizujące takie uciążliwości. Dlatego też wskazał, aby jako materiał pomocniczy wykorzystać „Kodeks przeciwdziałania uciążliwości zapachowej”.

Wyjaśnić należy, że art. 66 u.i.o.ś. określa jaką treść powinien zawierać raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Z kolei art. 68 u.i.o.ś. skierowany jest do organu i stanowi w ust. 1, że organ określając zakres raportu, uwzględnia stan współczesnej wiedzy i metod badań oraz istniejące możliwości techniczne i dostępność danych.

Zaś zgodnie z ust. 2 organ, określając zakres raportu, może - kierując się usytuowaniem, charakterem i skalą oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

1) odstąpić od wymagań co do zawartości raportu, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 4, 13, 15 i 16; nie dotyczy to dróg publicznych oraz linii kolejowych - będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;

2) wskazać:

a) rodzaje wariantów alternatywnych wymagających zbadania,

b) zakres i szczegółowość wymaganych danych pozwalających scharakteryzować przedsięwzięcie, rodzaje oddziaływań oraz elementy środowiska wymagające szczegółowej analizy,

c) zakres i metody badań.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Kolegium, organ pierwszej instancji zasadnie kierował się w przedmiotowej sprawie treścią postanowienia uzgadniającego RDOŚ, które uwzględnia konieczne kryteria ustawowe stwierdzania obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz wiążące organ przy ustalaniu treści przyszłego raportu. Dlatego też nie można postawić organowi pierwszej instancji zarzutu, że bezpodstawnie wskazał w pkt. II zaskarżonego postanowienia na „Kodeks przeciwdziałania uciążliwości zapachowej” opublikowany przez Ministerstwo Środowiska Departament Ochrony Powietrza i Klimatu w dniu 5 września 2016 r. Dodać trzeba, że z informacji zawartej na stronie Ministerstwa Klimatu i Środowiska wynika, że resort ten podjął decyzję o etapowym rozwiązaniu problemu uciążliwości zapachowej. Pierwszym etapem jest materiał informacyjno-edukacyjny w postaci wytycznych technicznych pn. Kodeks przeciwdziałania uciążliwości zapachowej. W ramach tego dokumentu zestawiono przepisy prawne, które w sposób bezpośredni lub pośredni dotyczą problematyki uciążliwości zapachowej, a także zidentyfikowano źródła emisji substancji zapachowo czynnych oraz działania zaradcze dla głównych form działalności uciążliwych zapachowo, w tym przede wszystkim obiektów gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej oraz obiektów hodowlanych. W ramach drugiego etapu prac zostało wykonane opracowanie pn. „Lista substancji i związków chemicznych, które są przyczyną uciążliwości zapachowej”. Na początku procesu legislacyjnego w 2020 r. opracowana została ekspertyza pn. „Bezpieczne odległości od zabudowań dla przedsięwzięć, których funkcjonowanie wiąże się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej”, dzięki czemu można było stworzyć kompleksowe rozwiązanie dla sektora rolnictwa, obejmującego chów i hodowlę zwierząt. Opracowano na tej podstawie projekt ustawy o minimalnej odległości dla planowanego przedsięwzięcia z sektora rolnictwa, którego funkcjonowanie może wiązać się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej.

Dodać trzeba, że w opracowanej na zamówienie Ministerstwa Klimatu i Środowiska w październiku 2020 r. ekspertyzie pn. „Bezpieczne odległości od zabudowań dla przedsięwzięć, których funkcjonowanie wiąże się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej”, w pkt. 9 scharakteryzowano możliwe rozwiązania techniczne, prawne i finansowe w celu zmniejszenia uciążliwości zapachowej istniejących przedsięwzięć. I tak w pkt. 9.1. wskazano na możliwe rozwiązania techniczne a w pkt. 9.2. wskazano na istniejące akty prawne, które odnoszą się do problematyki zapachowej oraz, że brak jest określonego w systemie prawa krajowego standardu odorowego. W pkt. 9.2.2. ekspertyzy zaproponowano Ministerstwu Klimatu i Środowiska objęcie podobną do w/wym. projektu ustawy dla sektora rolnictwa, minimalnej odległości planowanego przedsięwzięcia, którego funkcjonowanie może wiązać się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej, także sektora komunalnego (w tym oczyszczalni ścieków).

Kolegium następnie podnosi, że w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia z dnia 14 lutego 2023 r. dokonano szczegółowego opisu planowanego przedsięwzięcia, rozpoznano rodzaje oddziaływań na środowisko w fazie realizacji i eksploatacji oczyszczalni ścieków. Przekonująco w kontekście nałożenia obowiązku sporządzenia raportu wykazano, iż realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia związana będzie z koniecznością przeprowadzenia prac budowlanych na terenie dotychczas niezagospodarowanym, na terenie Parku Krajobrazowego Orlich Gniazd oraz w odległości ok. 1 km od obszaru Natura 2000 Ostoja Olsztyńsko-Mirowska PLH240015. W związku z tym podkreślono, że chociaż w KIP wskazano, że inwestycja nie naruszy zasad wskazanych form ochrony, to konieczne jest przeprowadzenie w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia dokładnej analizy i oceny możliwych do wystąpienia ewentualnych zagrożeń i szkód dla siedlisk przyrodniczych,

stanowisk wszystkich gatunków roślin, grzybów i zwierząt, wraz z podaniem rozwiązań technicznych i technologicznych minimalizujących ich oddziaływanie. Podkreślono również, że chociaż zgodnie z danymi zawartymi w KIP na terenie oczyszczalni planuje się zastosowanie dodatkowych środków technologicznych w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się ewentualnych nieprzyjemnych zapachów oraz emisji hałasu do środowiska, to jednak biorąc pod uwagę bliską lokalizację terenów zabudowy mieszkaniowej od terenu oczyszczalni (najbliższa w odległości ok. 65 m) oraz fakt, iż procesy prowadzone na terenie oczyszczalni są źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza, w tym substancji złośliwych oraz hałasu, stwierdzono iż zasadne jest szczegółowe przeanalizowanie wpływu na najbliższą zabudowę mieszkaniową.

Uwzględnienie w treści zaskarżonego postanowienia zarówno rodzaju i charakterystyki planowanego przedsięwzięcia (z uwzględnieniem emisji i uciążliwości, w tym odorowych), jego usytuowania na obszarze objętym formą ochrony przyrody i jego długotrwałego oddziaływania związanego z emisją hałasu oraz zanieczyszczeń do powietrza, a także biorąc pod uwagę charakter planowanego przedsięwzięcia, jego rozmiary, oceniony przez RDOŚ prawdopodobny wpływ na środowisko, to w ocenie Kolegium rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji stwierdzające obowiązek przeprowadzenia oceny środowiskowej nie budzi wątpliwości co do swej zasadności, czyli zgodności z materialnoprawnymi przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r.

Nadto okolicznością przemawiającą za koniecznością przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko jest również podnoszona przez RDOŚ oraz PPIS możliwość wystąpienia konfliktów społecznych, co wynika także z treści pism formułowanych przez strony postępowania.

Dlatego też zarzuty podnoszone w zażaleniach Stowarzyszenia „ORLE GNIAZDO”, A. K., B. Z. i A. T., Kolegium uznało za bezzasadne.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że obowiązek sporządzenia raportu oraz jego zakres, które są związane z nałożonym obowiązkiem przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia, skierowane są do inwestora. W przedmiotowym przypadku inwestor nie kwestionuje zarówno obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko jak i określonego przez organ zakresu raportu.

Za bezpodstawne Kolegium uznaje również zarzuty dotyczące naruszenia art. 65 ust. 1 i art. 74 ust. 3a u.i.o.ś.

Jak wyżej wskazano zgodnie z art. 65 ust. 1 zdanie drugie u.i.o.ś. przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kpa stosuje się odpowiednio do postanowienia wydawanego na podstawie art. 63 ust. 1. I tak z treści art. 35 § 5 Kpa wynika, że do terminów określonych w przepisach poprzedzających nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów doręczania z wykorzystaniem publicznej usługi hybrydowej, o której mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 285), okresów zawieszenia postępowania, okresu trwania mediacji oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo przyczyn niezależnych od organu. Z kolei art. 36 Kpa stanowi, że:

- o każdym przypadku niezalutwienia sprawy w terminie organ administracji publicznej jest obowiązany zawiadomić strony, podając przyczyny zwłoki, wskazując nowy termin zalutwienia sprawy oraz pouczając o prawie do wniesienia ponaglenia (§ 1),
- ten sam obowiązek ciąży na organie administracji publicznej również w przypadku zwłoki w zalutwieniu sprawy z przyczyn niezależnych od organu (§ 2).

Mając na uwadze przytoczone przepisy Kpa, Kolegium zauważa, że organ pierwszej instancji informował strony postępowania o niezalutwieniu przedmiotowej sprawy w terminie, podawał przyczyny zwłoki, wskazywał nowy termin zalutwienia sprawy oraz pouczał o prawie do wniesienia ponaglenia. W ostatnim zawiadomieniu z dnia 14 grudnia 2022 r. organ wskazał, że powodem niezalutwienia przedmiotowej sprawy w terminie jest m.in. konieczność uzyskania opinii od Dyrektora Zarządu Zlewni w Sieradzu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Organ wskazał również nowy termin zalutwienia sprawy, tj. do dnia 14 lutego 2023 r. Organ pouczył też strony o prawie do wniesienia ponaglenia do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie.

Opinia Dyrektora Zarządu Zlewni w Sieradzu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 18 stycznia 2023 r. nr PO.ZZŚ.5.435.311.2022.BM wpłynęła do Urzędu Miasta i Gminy Olsztyn w dniu 19 stycznia 2023 r.

Zaskarżone postanowienie zostało podjęte w dniu 14 lutego 2023 r. a zatem w terminie wskazanym w zawiadomieniu z dnia 14 grudnia 2022 r.

Nadto w nawiązaniu jeszcze do zarzutu naruszenia art. 65 ust. 1 u.i.o.ś Kolegium podnosi, że żaden przepis omawianej ustawy z dnia 3 października 2008 r. nie obliguje organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do wystąpienia do organów opiniujących i uzgadniających o aktualizację takich opinii i uzgodnień.

Wskazywany przez żalących art. 74 ust. 3a u.i.o.ś. stanowi, że stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Mając powyższy przepis na uwadze Kolegium podnosi, że organ pierwszej instancji na podstawie przedłożonej przez inwestora mapy ewidencji gruntów w skali 1:2000, na której został zaznaczony teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie i znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu, sporządził wykaz działek z wykazem ich właścicieli. Z wykazu tego wynika, że liczba stron przedmiotowego postępowania przekracza 10.

Dlatego też zgodnie z treścią art. 74 ust. 3 u.i.o.ś. organ pierwszej instancji prawidłowo zastosował w przedmiotowej sprawie art. 49 Kpa.

Wyjaśnić trzeba, że art. 74 ust. 3. u.i.o.ś. stanowi, że jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Z kolei w art. 49 Kpa postanowiono, że:

- jeżeli przepis szczególny tak stanowi, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej (§ 1),
- dzień, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej wskazuje się w treści tego obwieszczenia, ogłoszenia lub w Biuletynie Informacji Publicznej. Zawiadomienie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej (§ 2).

Mając powyższe przepisy na uwadze Kolegium zauważa, że organ pierwszej instancji prawidłowo w zawiadomieniu z dnia 14 czerwca 2022 r. o wszczęciu przedmiotowego postępowania wskazał w podstawie prawnej art. 49 Kpa i art. 74 ust. 3a pkt 1 u.i.o.ś. oraz poinformował, że liczba stron przekracza 10. Co prawda w zawiadomieniu tym organ pierwszej instancji błędnie wskazał na nieistniejący już przepis art. 74 ust. 3 pkt 1 u.i.o.ś., co nie zmienia oceny w świetle wyżej przytoczonych przepisów, że organ ten prawidłowo ustalił strony przedmiotowego postępowania i prawidłowo zastosował zawiadamianie stron o podejmowanych czynnościach i podjętym postanowieniu.

W nawiązaniu zaś do wskazywanej w zażaleniach definicji pojęcia „budowa” zawartej w art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, Kolegium zauważa, że w art. 3 pkt 7a tej ustawy została także zawarta definicja pojęcia „przebudowa”. Nadto Kolegium podnosi, że przedmiotem niniejszego postępowania nie jest ocena prawidłowości stosowania przepisów Prawa budowlanego.

Kolegium nie podziela także zarzutów A.T., że zaskarżone postanowienie zostało wydane przedwcześnie i narusza art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 Kpa.

Jak wyżej Kolegium przedstawiło, organ pierwszej instancji po wszczęciu postępowania na wniosek inwestora, prawidłowo przeprowadził procedurę co do obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia i podjął prawidłowe rozstrzygnięcie.

Postanowienie niniejsze jest ostateczne.

P o u c z e n i e

Na postanowienie służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od daty doręczenia postanowienia. Zgodnie z art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 259) – zwanej dalej p.p.s.a, skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności,
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy,
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

Wpis stały od skargi wynosi 100 zł.

Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.). Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.). W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (§2).

Skład orzekający: **Przewodniczący Składu Orzekającego**

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO

mgr Gabriela Zajder

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO

mgr Jacek Puszek

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO

mgr Karolina Stolarska-Wojdala

Otrzymują:

1. Teresa Syc-Wójcik – pełnomocnik gminy Olsztyn,
2. Pozostałe strony zawiadomione w trybie art. 74 ust. 3 u.i.o.ś. w związku z art. 49 Kpa,
3. Burmistrz Miasta i Gminy Olsztyn + zwrot akt sprawy,
4. a/a.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach,
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Częstochowie,
3. Dyrektor Zarządu Zlewni w Sieradzu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.